

COLUMN VAN (OOM) JOHAN

Kleine familiereünie

Het is al weer enige tijd geleden dat we een kleine reünie hadden. Dat wil zeggen dat alle broers en zussen en alles wat aangetrouwd is door mijn broer Maarten schoonzus Sophia uitgenodigd waren om ter gelegenheid van de verjaardag van Fia op 30 mei j.l. 's morgens bij hen thuis koffie te komen drinken met wat erbij en daarna gezamenlijk een lunch te gebruiken in de kaasboerderij Hoogerwaard in Ouderkerk aan den IJssel.

Nu moet je zo'n uitnodiging nooit afslaan want in de eerste plaats ben je met zo'n dag lekker onder de panne en in de tweede plaats is een lekkere boerenkoffietafel ook niet te versmaden. Bovendien werden

we om 10.00 uur verwacht met een kop koffie en een lekker stuk gebak. Nu doe ik nog niet aan de lijn, dus alle gebak is bij mij welkom.

Op 14 juni j.l. dus werden we in Capelle aan den IJssel verwacht. Daarna zouden we om 12.00 uur vertrekken richting Ouderkerk. Helaas zijn mijn broer en schoonzus stoffelijk niet rijk. Een kleine bijdrage van 25 euro werd van alle deelnemers wel verwacht. Persoonlijk vond ik het eigenlijk een beetje veel geld want 2 maal 25 euro is toch 50 euro. Maar alla, dacht ik, allemaal een flinke kaas, een boerenkoffietafel met een huisgemaakte soep, dan is dat bedrag toch goed besteed.

Tenslotte zouden we nog een rondleiding krijgen en als afsluiting rond een uur of vier een kop koffie geserveerd krijgen met een bonbon.

Helaas zijn ze niet rijk

Een gezellig onderonsje

Na een gezellig onderonsje aan de Dotterlei togen we met zijn allen richting Ouderkerk. Het was even zoeken maar al gauw vonden we de kaasboerderij.

We hebben keurig op elkaar gewacht en met zijn allen stormden we de boerderij in op zoek naar de koffie (eet) tafel. Nou niets ten kwade van de familie Hoogerwaard, maar ik moet met Olivier B. Bommel zeggen, het was een eenvoudige doch voedzame maaltijd.

Redactie:
M.M. van der Slikke
E-mail:
MMvdSlikke@klikSAFE.nl

Sitebeheer:
Lydia den Toom - van Krimpen
E-mail:
Toom@kpnmail.nl

Na de maaltijd kregen we eerst onderricht hoe een kaas gemaakt werd en hoe je kaas moest bewaren. De familie werd in twee groepen gesplitst en daarna werd op ieder tafel een grote pan met melk gezet, om de beurt mochten uitverkorenen er in roeren waarna de eigenaar van de kaasboerderij één of ander geheimzinnig zakje met inhoud in de melk liet lopen. Weer roeren en daarna werd de pan met inhoud in een soort kussensloop gedropt.

Enkele specialisten van de familie mochten om de beurt in de zak knijpen tot het een bepaalde dikte had. Daarna werd de sloop afgepakt en ergens opgeborgen. Ik hoop lezers dat ik de ceremonie goed heb weergegeven want precies weet ik het ook niet meer. Het is alweer zo lang geleden.

Aan de boerentafel

We werden in twee groepen verdeeld

Hoe het zij, volgens de boer was er goed geknepen en na 2 weken konden de beide ronde kaasjes worden opgehaald. Daarna mochten we aan de boer vragen stellen over het bereiden van kaas. Nou ik weet niet meer precies wat er allemaal gevraagd is, maar velen van de familie gingen met de boer in discussie over kaas maken want volgens de boer hebben we een dik uur teveel vragen gesteld en moest de rondleiding verkort worden. Het was over half vijf toen we onze koffie kregen met een bonbon, waarna we allen voldaan naar huis togen.

We hebben een hele gezellige dag gehad, ik had niets anders verwacht met zulke fijne broers en zussen. En ik heb van deze excursie ook nog iets geleerd. **De volgende keer mag ik een reünie organiseren.** Kijk en dat doe ik zo! Ik vraag van iedereen een bijdrage van 35 euro. Ik organiseer een reünie voor 25 euro en een tientje steek ik in mijn eigen zak. Voor de moeite. Dat is dan zeg even 19 x 10 euro, dat is dan 190 euro voor mijzelf. Kassa!

Wanneer ik een reünie voor de hele familie organiseer, loop ik nog veel meer binnen. Dat wordt een goudmijn.

Vakmanschap is meesterschap

Kregen wij koffie met bonbon

Maar dit verhaal is nog niet af. Ik dacht, die kaas waar mijn broers en zussen zo professioneel in geknepen hebben, die steekt die boer natuurlijk in zijn zak. Maar nee, na 2 weken mochten die 2 ronde kazen worden opgehaald. Nou ik moet eerlijk zeggen. Maarten en Sophia hebben op verschillende verjaardagen bonken kaas weg gegeven en iedereen van die kaas laten genieten. Ja, dat kan de familie wel, kaas maken en volgens de boer kletsen!

Ik zie uit naar de volgende reünie. U ook?

FOTO VAN DE MAAND

De vorige maal hebben wij iets geschreven over **tante Emma**. En zoals jullie nog wellicht weten had **onze vader opa** naast drie volle zussen nog twee halfbroers en drie halfzussen

Tante Emma is de oudste, daarna komt **tante Hendrina (tante Rina)**, dan volgt **oom Johannes Martinus (oom Jo)** en vervolgens **tante Adriana (tante Adri)** en **Jacobus (oom Jaap)**, allen dus met de achternaam **van der Zwan**.

De tweede halfzus van opa is **tante Rina**. Van **tante Rina** kan veel verteld worden. Zo had zij één zoon **Piet** en die noemde zij steevast "broeder". Tegen onze (o)ma zei ze altijd dat zij het met één kind net zo druk had als zij met haar veertien kinderen. Want zei ze, zij moest immers ook wassen, eten koken, bedden verschonen en noem maar op. Jullie kunnen begrijpen dat (o)ma van der Slikke niet zoveel met haar op had.

Toch was ze heel zielig. Wij kunnen ons nog goed herinneren dat haar zoon **Piet** in het Kolpabad te

Vlaardingen is verdronken. Zij was er zelf bij maar kon het niet geloven. Dat was voor haar een hele slag die zij eigenlijk nooit te boven is gekomen. Even was er in de familie nog een spraakverwarring wie er was verdronken daar men dacht dat onze broer **Piet** was. Maar dat was, zeker voor onze (groot-) ouders gelukkig niet zo.

tante Rina

HET ZIEKENHOEKJE

Van **(oom) Kees van der Slikke** kregen wij de volgende mail.

(oom) Kees

Hallo familie,

Goed werk dat je iedere maand weer de moed hebt om een Slikkertjes-Nieuwsbrief te maken. Wat mij betreft je kunt mij in de ziekenboeg plaatsen, want het zit me niet bepaald mee. Ik heb momenteel vier nierstenen die opspelen en ik moet aan beide ogen geopereerd worden in verband met staar. Verder na 3 keer aan liesbreuk te zijn geopereerd heb ik nu weer opnieuw enorme zwelling in lies...

Gisteren in ziekenhuis voor echo..., helaas geen liesbreuk maar lymfe tumor. Er volgt nu verdere onderzoeken en dan operatie. In deze situatie valt het alleen zijn soms niet mee. Voor nu aan allen hartelijke groeten.

Kees

Inmiddels heeft **(oom) Kees** aanvullend onderzoek gehad. Hierover heeft hij contact gehad met **(tante) Hanna** en zij mailde ons het volgende.

Geliefde familie,

Wat onze broer Kees vandaag te horen heeft gekregen, en waar wij allemaal toch wel van geschrokken zijn, ja meer dan dat, wij vinden het in zijn omstandigheden zo in en in triest! Wij hopen dan ook zeker hem spoedig te bezoeken.

Vanmorgen moest Kees op gesprek komen bij de chirurg, die hem vertelde dat hij lymfklierkanker heeft en dat het niet best met hem was. Hij heeft een gezwel in zijn lies zo groot als een tennisbal, die met de dag groter wordt. Hij heeft hier veel last van met lopen en dergelijke. Deze week krijgt hij nog een Pat-scan en andere onderzoeken en dan moet hij geopereerd worden. Ook zijn er uitzaaiingen geconstateerd, al met al is alles zeer zorgelijk. Zelf probeert hij wel optimistisch te zijn en te blijven, maar wij zijn vanzelf allemaal erg ongerust! En omdat ons broertje altijd een klein hart heeft gehad, kunnen wij hem niet zomaar loslaten!

Lieve broer je bent er nog, wie weet, wie weet!!! Al het nodige toegewenst!

Jullie geliefde (schoon-)zuster/tante,
Hanna

Dat is inderdaad even schrikken dat er bij **(oom) Kees** zulke grote zorgen zijn. En dat valt niet mee. Zeker niet om dit alles alleen te moeten verwerken. Wij wensen dan in deze **(oom) Kees** veel sterkte maar bovenal dat hij nog met deze zorgen mag zijn bij Hem, Die helpt in nood. Ondanks dat **(oom) Kees** ons heeft bericht dat, wat hem betreft, niet nodig is dat er kaarten worden gestuurd, is het naar onze mening juist nu een “must” wel te doen. Laten wij in deze hem weten dat wij allen meeleven in deze groten zorgen.

Jullie kunnen de kaarten sturen naar:

C. van der Slikke;
Oosterweezenstraat 309;
1823 CN Alkmaar.

Van **(tante) Riekie** ontvingen wij het volgende bedankje.

Beste familie,

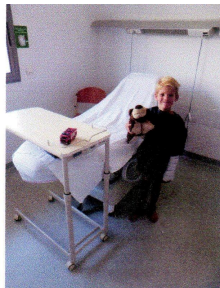
We willen een ieder hartelijk bedanken voor de warme reacties en kaarten die ik mocht ontvangen naar aanleiding van mijn heupoperaties. Gelukkig na 3 keer opereren ben ik dankbaar dat ik minder pijn heb. Het voelt wel wat raar aan om met 2 kunstheupen te lopen. En het is lastig met “het op de zij slapen”. Maar we zullen maar denken alles went.

Hartelijke groeten,
(tante) Riekie

(tante) Riekie

Wij hebben nog een bedankje ontvangen en wel van **Rutger Gerrets**. En dat is voor het hartelijk meeleven die hij heeft ervaren toen zijn arm gebroken was.

Lieve familie,

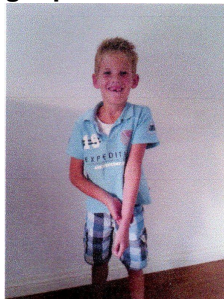
Ik wil iedereen heel erg bedanken voor al die kaarten, soms zelfs met geld er in, die ik heb gekregen. Ik vond het heel er leuk als de post kwam! Een gebroken arm is niet leuk, maar één ding vond ik wel leuk, dat ik heel veel kaarten en cadeautjes kreeg! Ik bewaar ze allemaal op mijn kamer.

Gelukkig gaat het nu weer goed met mijn arm en kan ik weer lekker

alles doen. Maar dat heeft wel even geduurd want in totaal heb ik bijna 8 weken in het gips gezeten.

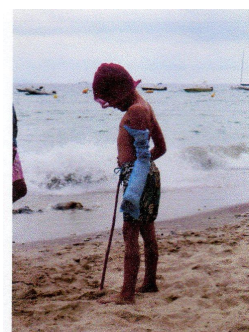
Eerst zat ik een week in het gips, maar met de controle vonden ze het niet mooi staan dus moest ik geopereerd worden en kreeg ik een pin in mijn bot.

Helaas ging mijn arm bij de pin ontsteken toen wij op vakantie waren in Frankrijk. Dat was niet zo leuk, ik had veel pijn en nu moest ik daar weer geopereerd worden. En papa en mama kennen niet zo goed Frans en de fransen kunnen of willen geen Engels praten.

Maar gelukkig was er een Belgische zuster die met mij naar de operatiekamer ging en die praatte net zoals oma Gerrets. Ze hebben toen de pin eruit gehaald en het abces weggehaald, want het was helemaal onder mijn gips gaan ontsteken.

Dus na drie dagen hebben wij nog een lekker vakantie gevierd en nu zit ik alweer op school.

Hartelijke groetjes van
Rutger Gerrets.

GEBOORTE

In de vorige nieuwsbrief hebben wij gemeld dat op 5 september **Martijn en Debora de Groot- van Krimpen** zijn verblijd met de geboorte van een zoon. Hij is vernoemd naar de overleden vader van **Debora** en heet dus **Cornelis**. Zij noemen hem **Cornell**.

Wij hebben toen ook een mail in de nieuwsbrief opgenomen van **Martijn en Debora** waarin zij meedeelde dat **Cornell** in het IJssellandziekenhuis te Capelle aan den IJssel is opgenomen. Gelukkig mocht **Cornell** maandag 16 september weer naar huis. Wij kregen toen de volgende mail.

Geboortekaartje Cornell

Hallo allemaal,

Wij willen doorgeven dat Cornell weer thuis heeft mogen komen! Wat het nu geweest is weten de artsen niet. Alle uitslagen waren goed. Er lopen nog een aantal onderzoeken, maar ze verwachten niet dat daar nog iets uit gaat komen.

Heel veel liefs van Cornell en

de hartelijke groeten van
Martijn, Debora en de rest.

Op woensdag 9 oktober kregen wij het volgende bericht gemaïld.

Beste familie,

Misschien een beetje vroeg, maar wij zijn blij te kunnen mededelen dat Irma bij gezondheid in mei er een zusje of broertje bij krijgt.

Hartelijke groeten van
Erica, Jonathan en Irma van Krimpen

Door deze feliciteren wij **Jonathan en Erica** van harte met dit mooie bericht. Wij wensen hun van harte toe dat alles goed mag gaan. En zoals velen van jullie al hebben ervaren gaan zij een mooie maar ook een drukke tijd tegemoet. Daarom wensen wij ook hun in deze veel sterkte.

Dit betekent dat wij de lijst moeten aanpassen en er nu als volgt uitziet.

Gert en Karen de Weerd- Stam, eind november 2012;
Adriaan en Evelien Ottervanger- Stam begin maart 2013;
Jonathan en Erica van Krimpen, eind mei 2013.

(JEUGD-)HERINNERINGEN

Van (oom) **Ben van der Slikke** hebben wij de laatste bijdrage ontvangen. In deze bijdrage schrijft hij een stukje over (oom) **Rinus van der Slikke**. Eind jaren zestig van de vorige eeuw heeft (oom) **Ben** een aantal jaren daar gewerkt en intern gewoond. In die tijd werd (oom) **Rinus** verpleegd in het Psychiatrisch Ziekenhuis Bloemendaal te Loosduinen.

Broer Rinus verplegen.

Wat was het fijn om wat extra te kunnen doen voor je broer, toen hij verzorgd en verpleegd werd in Psychiatrisch Ziekenhuis Bloemendaal.

Ik heb nog enkele herinneringen aan die tijd die ik graag wil doorgeven.

In het begin toen ik daar werkte, vond ik het best eng om als 16 jarige (dat was mijn leeftijd toen ik in de verpleging ging) met Rinus alleen in de duinen bij kliniek Ockenburgh wandelen. Immers had ik al een keer meegemaakt dat hij een bord met zijn warme maaltijd naar een medebewoner wierp omdat hij in deze iemand zag die hem bedreigde. Zo moesten we ook hem wel eens scheiden van andere patiënten als hij ze om diezelfde redenen stompten.

Psychiatrisch ziekenhuis Bloemendaal

Rinus met Peter

Maar het was ook fijn om tijdens de bezoeken hem met ouder(s) op je kamer te hebben. Hij speelde dan soms mondharmonica en we hadden dan korte gesprekjes met hem en liepen nog een rondje over het uitgestrekte terrein. Dat gaf een fijn gevoel.

En ik geloof zeker dat Johan, Kees, Piet en Peter dit ook zo gevoeld zullen hebben. Want ook zij hebben daar toen gewerkt. En we weten allen wel hoe het aan voelt, om in deze, toch wel aparte situatie, dicht bij je zieke broer te zijn.

Ik herinner me nog hoe Rinus eens werd opgehaald voor een Elektroschock. Vol medelijden zag ik dat hij niet wilde en toch meegenomen werd. We zullen niet in detail alles beschrijven. Zo zie ik nog voor me, hoe Rinus een insulinekuur onderging. Hij kreeg dan een paar keer per dag insuline en dan later weer glucose ingespoten. Je kunt begrijpen dat dat een behoorlijke reactie op zijn gestel had. Een andere keer kreeg hij een slaapkuur. Dit alles om zijn gedrag positief te beïnvloeden. En werkelijk later werd het beter met hem.

We zien hem nog in onze gedachten lopen als hij op zondag van afdeling Voorhout naar de kerk ging. In de week zie ik hem nog gaan naar de ontspanningsruimte in Eikenstein, met altijd zijn krantje in zijn hand.

Uiteindelijk werd hij verzorgd via Tuinlust in het Wisselpaviljoen.

Kerkje van Bloemendaal

Tenslotte herinner ik mij ook nog dat Rinus vlak voor zijn overlijden longontsteking kreeg en daardoor hard ziek was. Toen ik op bezoek kwam sprak hij niet vanwege de hoge koorts, maar we konden wel zijn (ziele) nood bij de HEERE kwijt, niet beseffend en onwetend dat korte tijd daarna hij op de wijze heen zou gaan, zoals God goed dacht.

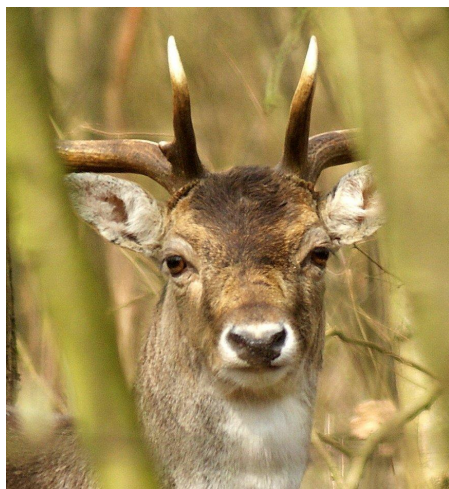
Hartelijke groeten,
Ben

*Eén van de paviljoens
(in de kamers boven in het gebouw woonde ik
intern)*

Dan komen wij nu aan de volgende aflevering van (kinder)liedjes uit de oude doos.

Het was vroeger, dan hebben wij het over de vijftiger jaren van de vorige eeuw, bij onze ouders de gewoonte dat 's avonds na het eten de meiden, denk aan **(tante) Nel, (tante) Lydia en (tante) Hanna** de afwas deden. En dan, tijdens deze vaat, passeerden alle liedjes die toen hip (?) waren. Zo ook de tweebruine ogen. Je kunt dit lied beluisteren op: <http://www.youtube.com/watch?v=FgNsL8ljxxU>, succes.

Twee reebruine ogen

Twee reebruine ogen

Een blondgelokte jonge jager
Kwam 's ochtends van de jacht terug
Een lieve meid, naar schatting achttien lentes
Ontmoette hij daar bij de brug

Twee reebruine ogen, die keken de jager an
Twee reebruine ogen, die hij niet vergeten kan
Twee reebruine ogen, die keken de jager an
Twee reebruine ogen, die hij niet vergeten kan

Ze zouden over twee jaar trouwen
Doch nauw'lijks waren zij vereend
Toen moest hij weg naar 'n andere betrekking
Ver weg en zij heeft zo geweend

bis: Twee reebruine ogen, die keken de jager an

En weder ging ter jacht de jager
Ontmoette toen een schuwe ree
Hij wilde op dat edele dier gaan schieten
Legde an, maar schudde toen van nee

bis: Twee reebruine ogen, die keken de jager an

OPA'S HERINNERINGEN

De vorige maal zijn wij met de brief aan ds. van der Breevaart van **(o)ma** geëindigd met

Het was of daar nooit een eind aan kwam. Ik wenste nooit geboren te zijn geweest en was jaloers op de beesten.

Dan gaan wij nu verder met deze brief.

Tegen december ging ik naar de kerk, een weekdienst. Hoe zal ik maar niet zeggen; ja, toch maar.

Mijn man zei: "Ga je mee?". Maar ik zei: "Nee hoor, een mens als ik hoor daar niet thuis!". Hij zei toen: "Als je niet meegaat, bedank ik me maar als lid". Ik zei: "Ga je gang maar". Die stumptert, ging een bedankbriefje schrijven. Maar mijn kinderen huilden en zeiden: "Moeder, ga toch meet pa mee". Ze hadden een hekel aan narigheid. Tenslotte ging ik maar mee. O wat een gang, zo'n beestmens al ik

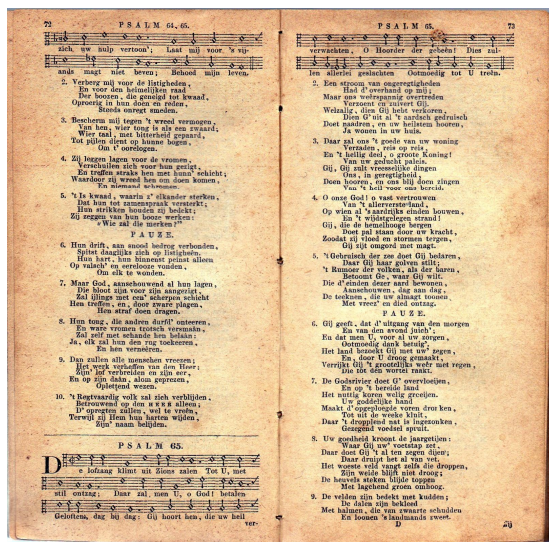
De tekst was: "Nu is het in mijn hart de Heere de God Israëls een gelofte te doen, opdat de hittigheid Zijns toorn van ons afkere". Nu, dat is ook gebeurd. De banden braken, mijn hart werd als was. Er werd gezongen uit psalm 65 vers 6. :

*"Gij geeft dat d' uitgang van de morgen
En van de avond juicht,
En dat men u voor al uw zorgen
Ootmoedig dank betuigt.
Het land bezoekt Gij met uw zegen,
En. Door u droog gemaakt,
Verrijkt Gij 't grootlijks weer met regen,
Die tot den wortel raakt."*

Net als de Emmaüsgangers moest ik geleerd en onderwezen worden: "O, onverstandige en tragen van hart, wist gij niet dat de Christus also moest lijden en daarna in heerlijkheid ingaan."

O dominee, het oordeel waar ik jaren onder gelopen had werd een **voordeel**. Heel mijn weg, alles liefde, met alles wat daarin lag opgesloten. Ik was toen een keer met God eens. Ik dacht dat mijn schuld weg was, zo'n ruimte had ik.

Ieder stukje uit "**(o)ma's brief** geeft veel stof om over na te denken. Daarom zijn wij hier maar gestopt en hopen de volgende maal hiermee verder te gaan.

Psalm 65 vers 3

JARIGE VAN DE MAAND

Dan volgt nu eerst een herinnering van “**de Jarige van de maand oktober**”. Zoals jullie vast nog wel weten is het geen oom of tante, geen neef of nicht, maar een lief dametje, **Johanna Hoogendoorn**. **Johanna** kan door omstandigheden tijdelijk niet thuis bij haar ouders wonen. Maar daar is nog een reden om haar te verwennen met een kaartje. **Johanna** heeft namelijk heel erg de mazelen gehad. Gelukkig mag ze nu een beetje opknappen.

Inmiddels woont **Johanna** al bijna een jaar bij **Gijsbert-Jan en Jantine van der Slikke-Roozendaal**.

Johanna

Johanna hoopt op 24 oktober 11 jaar oud te worden.

Gelet op de omstandigheden waarin zij verkeert, hopen wij dan ook, dat jullie allemaal meedoen om er voor te zorgen dat op 24 oktober de brievenbus bij **Gijsbert-Jan en Jantine** overloopt.

De kaarten kunnen jullie sturen naar:

**Johanna Hoogendoorn,
p.a. Hofje van Gratie 2,
2926 RD Krimpen aan den IJssel.**

Bellen kan ook : **018-512796**

Of mailen: [**g.vanderslikke@gmail.com**](mailto:g.vanderslikke@gmail.com)

Bij voorbaat hartelijk dank.

Zoals altijd komt als laatste item in de nieuwsbrief de bekendmaking van “**de Jarige van de maand**”. Wederom hebben wij een aantal aanmeldingen ontvangen. Dan is het voor ons altijd moeilijk een keuze te maken.

Maar na ampel beraad is “**de Jarige van de maand november**” geworden:

(tante) Lydia van Krimpen- van der Slikke

Er zijn heel veel redenen aangedragen om (tante) **Lydia** “**de Jarige van de maand november**” te laten zijn.

Allereerst dat zij altijd voor Jan en alleman klaar staat. En niet alleen dat, nooit doet iemand tevergeefs een beroep op haar. Verder dient te worden gemeld dat zij jaren (vanaf haar 13^e jaar tot haar trouwen) bijna onafgebroken (**o**)**ma van der Slikke** heeft bijgestaan in de huishouding. En dat zonder salaris! Zij was voor vele broertjes en zusjes een tweede moeder.

Daarom doen wij een beroep op jullie allemaal haar op 27 november te feliciteren met haar 74^e geboortedag.

Haar adres is:

**(tante) Lydia van Krimpen- van der Slikke
Dotterlei 663
2906 BP Capelle aan den IJssel
010-451 6052**

Bel je liever:

(tante) Lydia

TENSLOTTE

Allen de hartelijke groeten van:
(Ome) Maarten en (tante) Sophia.